

den konservative Borgmester Møller har Ansvaret. Derfra gik de til Kloak- eller Vandafledningskommissionen, tror jeg, den hedder, som skulde afgive Kendelse om, hvorvidt Kloakarbejdet maatte udføres. Efter at den havde overvejet Sagen fra 30. August til 30. Oktober, blev Sagen optaget. Den 30. Oktober blev der sammenkaldt et Møde af de paagældende Grundejere, og efter at dette Møde har været afholdt, har man intet hørt. Der er nu forløbet 3 Maaneder. Det er Vandafledningskommissionen, til hvilken den højtærede Indenrigsminister kan skaffe sig nærmere Kendskab i Justitsministeriet, der i de sidste 3 Maaneder og i de forudgaaende 2 Maaneder har sinket det planlagte Byggeri, som omfattede en betydelig Mængde Arbejde, Nybygninger af foreløbig mindst 30 Huse og derefter flere, Arbejde, der ganske sikkert ogsaa nu vilde have nødvendiggjort Jordarbejder og Kloakarbejder, hvis dets Udførelse var blevet fremskyndet. Dette er det faktiske Forhold; saa kan det gerne være, at jeg savner Forudsætninger for at bedømme et eller andet; det skal jeg ikke opholde mig videre ved, men Sagen forholder sig, som jeg har fremstillet den.

Den højtærede Minister talte igen om Odense. Jeg synes ikke, der var den fjerneste Uoverensstemmelse mellem, hvad Ministeren og hvad jeg sagde. Det paagældende Arbejde er forløbet, ganske som det var planlagt. Det var planlagt som et Arbejde, der skulde beskæftige Folk, som ikke paa anden Maade kunde skaffe sig Arbejde, og, som jeg sagde før, Betingelsen for at faa dette Arbejde var, at man derved ophørte med at faa Understøttelse af Hjælpekassen. De, der meldte sig til Understøttelse, blev anbefalet til dette Arbejde, saafremt der var et saadant Arbejde, og hvis de ikke vilde tage det, fik de ingen Understøttelse. Der er altsaa intet at pukke paa i den Henseende, der er ikke nogen Dovenkroppe, der gaar og faar Understøttelse i Odense, hvis de ikke vil tage Arbejde — de har at tage Arbejde. Den højtærede Minister mener vel, at der maaske kunde have været flere, der havde søgt dette Arbejde. Det er dog muligt, at de har skaffet sig andet Arbejde, det har netop været Formaålet, at dette Stykke Arbejde skulde, for saa vidt muligt, give Beskæftigelse til alle dem, der ikke paa anden Maade var i Stand til at skaffe sig Arbejde. Der er intet som helst kompromitterende eller uheldigt i det Forhold for

Odenses Vedkommende, saaledes som jeg udførligt har omtalt det forrige Gang.

Jeg tør maaske i denne Forbindelse tilføje, at Bestræbelserne for at skaffe Arbejde udgaar bestandig i stor Udstrækning ogsaa fra Arbejderne. Det oplyses saaledes, at Repræsentanter for Arbejderorganisationerne og socialdemokratiske Medlemmer af Sogneraad i Nyborg og Svendborg Amter for længere Tid siden har rettet Henvendelse til Amtmændene i disse to Amter og anmodet dem om at medvirke til at skaffe Arbejde for at afhjælpe den sørgelige Arbejdsløshed, der fandtes, anmodet Amtmændene om netop at søge disse Arbejder fremskaffet i Landkommunerne, hvor der var adskillige, som savnede Arbejde. Amtmændene har ogsaa udsendt Cirkulærer til Sogneraadene og bedt dem om at imødekomme denne Anmodning, denne betimelige Anmodning om Arbejde; men der meldes baade fra Nyborg og Svendborg Amter, at saa godt som intet Arbejde er sat i Værk af de paagældende Sogneraad.

Den højtærede Minister mente, at min Bemærkning om Nødhjælpsarbejderne, som gjorde disse til lidet, ikke var paa sin Plads, idet den højtærede Minister sagde, at der dog paa et bestemt Tidspunkt har været beskæftiget 600 Arbejdere ved Nødhjælpsarbejder, det er dog altid noget. Ja, det erkender jeg, noget er det. Men naar jeg nu og da afviser den megen Tale om Nødhjælpsarbejder, skyldes det den Omstændighed, at man i sin Tid slog denne Sag op i Venstrepressen til noget fænomenalt, man talte om, at man vilde kunne beskæftige 30 000 Arbejdere ved disse Arbejder. Naar jeg nu ser, at der Uge efter Uge er 200—300—400 beskæftiget ved saadanne Nødhjælpsarbejder og, som den højtærede Minister oplyser, paa et enkelt Tidspunkt 618 Arbejdere, kan jeg ikke falde i Beundring for denne Foranstaltning, men jeg erkender som Ministeren, at det er dog altid noget. Men det forekommer mig at være i høj Grad ulogisk, naar den højtærede Minister eller hans Kolleger i Ministeriet, eller hvem det nu er, staar ude paa Møderne, saaledes som den højtærede Landbrugsminister har gjort det, og siger: Hvad kan det nytte med al denne Talen om Importregulering, thi af de 70 000 Arbejdere vil jo ikke de 10 000 kunne komme i Arbejde? Som jeg sagde forleden Dag: Nogle Tusinde, saa mange som muligt, er dog altid bedre end slet ingen, og jeg erkender med Ministe-